
Dünya Eğlence Yeridir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşler, Allah bir şeyi emrettiği zaman, O'nun emrine farz deriz. Bir şeyi yasakladığı zaman da ona haram deriz.

Biz Müslümanlar olarak bu iki kelimenin ortasında bir hayat yaşarız. Farzlarla haramlar bizim güzergâh kılavuzumuzdur. Haramlardan korunarak farzları da yerine getirerek Müslüman oluruz, Müslümanlığımızı belgeleriz. Farzı ve haramı olmayan bir Müslümanlık, iddia edilen ama belgelenemeyen bir Müslümanlıktır.

Allah Teâlâ'nın dini İslam, camiler yaptırır ama cami dini değildir, dünya dinidir. Sadece itikâfla ilgilenen, camilerde Müslümanlar'ın kapanıp kalmalarını emreden bir din değildir. Yatak odalarıyla da ilgilenen bir dindir. Mutfakla da ilgilenen bir dindir. İslam sadece ölümlerin nasıl defnedileceğini tayin eden bir din değildir. İnsanların nasıl düğün yapacaklarını da tayin eden odur. Dinimiz sadece zezem suyunu mübarek sayıp, hurmayla zezem içilmesini emredip, diğer yiyecekleri içecekleri serbest bırakıp karışmayan bir din değildir. Bilakis yatak odasından mutfığa, camiden işyerine, sokaklardan uzaya kadar, hurmadan mısıra, buğdaya, arpaya kadar, su, meyve suyu her ne varsa, içtiğin çaydan içeceğin filan ilaca kadar, her ne varsa güneşin ışığı altında veya o ışığı görmeyen toprağın altında, o Allah'ın kitabında Peygamber'in sünnetinde hükmü olan bir şeydir.

Bir buğday tanesi, tek bir incir, armut, Allah'ın hükmü dışında değildir. Tekrar birinci kelimeye dönersek Allah, farzlar dediğimiz emirler vermiştir. Haramlar dediğimiz yasaklar getirmiştir. Sağda solda duran bu iki kelime bir insanın Allah'a ne kadar kul olduğunu gösteren işaretlerdir. Artı ve eksi kutuplar gibi. Bunlardan bir tanesini kestiniz mi enerji kesilir, iman enerjisi kesilir. Haram sorunu olan Müslüman, enerji sıkıntısı çeker. Farz sorunu olan Müslüman enerji sıkıntısı çeker. İnkâr açınsansa bu külliyen, kökten enerjisiz kalır. İnkâr değil de pratik açınsansa sıkıntı yaşıyorsa, o zaman enerji düşüklüğü, voltaj düşüklüğü yaşar. Yine Müslümanlığından tam istifade edemez.

Kardeşler, farzlarla haramlar gayet sınırlıdır. Allah Teâlâ'nın kullarına emrettiği farzların toplamı elle sayılsa 100'ü bulmaz. Haramlar da 100'ü geçmezler hatta haramlar daha da azdır. Yasak az, farzlar da listeler dolusu ve binlerce asla değil. Çünkü Allah'ın dini İslam'ın en büyük özelliklerinden biri fitrat dini oluşudur. Kulların takati sınırlarında Allah Teâlâ'nın bir din göndermiş olmasıdır. İslam taşınamaz bir yük değildir. Kaldırılmaz bir kaya değildir. Bunun için farzlar da haramlar da mahduttur. 100 taneyi geçmeyen kelimedir. Hem farzlar hem haramlar. Bu ikisinin ortasında mubahlar vardır. Mubah demek insanın fitraten, yaratılıştan dolayı ihtiyaç duyduğu, yapmak istediği şeyler demektir. Uyumak insanî bir ihtiyaçtır. Dolayısıyla mubahtır. Yemek insanî bir ihtiyaçtır. Dolayısıyla mubahtır. Gülmek bir ihtiyaçtır, mubahtır. Esnemek bir ihtiyaçtır, mubahtır. Yürümek, koşmak, çocuğunu kucağına almak, onunla çocuklaşmak, şakalaşmak insanî bir ihtiyaçtır. Taşlaşmamak için, robotlaşmamak için ara sıra çocuklaşmak fitrî bir ihtiyaçtır. Vele ki levh-i mahfuzun eteklerine kadar çıkmış bir Peygamber de olsan çocuklarıyla, torunlarıyla, arkadaşlarının çocuklarıyla devcilik oyunu oynamaya mecbursun.

Yere yatarsın, ellerinle ayaklarınla dört ayaklı olursun, üstüne torunların çıkar. Deh deh yaparlar sana. Seni görenler de bu koca miraca çıkmış Peygamber, bu çocuklarla bu devcilik oyununu nasıl oynuyorlar diye merak ederler. Sonra anlarlar ki Peygamber de olsan, miraç da görseñ insansın, dinlenmeye ihtiyacın, gülmeye ihtiyacın var, ağlayarak boşalmaya da ihtiyacın var. İslam olmak, Müslümanlıkla şeref lenmek melek olmak değildir, cin olmak değildir. İnsan olarak yaratıldığımız gibi bağırsağı, midesi, kalbi, damarları, dolaşan kanı olan insan olarak yaşamaya mecbur olduğumuz için Allah, Müslüman olan terliklerini dışarıda bıraksın, midesini bağırsaklarını boşaltsın, melekler gibi içinizde pislik olmadan gelin demiyor. Böyle bir din uydurmak istedi Hıristiyanlar da, Allah elerindeki dini aldı. Siz emretmediğimiz bir işi yapıyorsunuz, dedi. Hıristiyanlar kaliteli bir dindarlık için evlenmemeyi, bir binada, kilisede ömür çü-

rütmeyi Allah'ın daha çok istediğini iddia eden bir bidat ihdas ettiler. Ama Allah'ın onlara cevabı "tahrif edilmiş dininiz var sizin" diye oldu. Neden?

Kiliseye kapanan, kadınlardan uzak kalan, çocukların üstüne tutmayan, yiyecekleri seçip, bu yenmez, bu yenmez diyen, Allah'ın helallerinde bile sakınca gören anlayış, Allah'ın gönderdiği din anlayışı değildir. Bunun için 100'ü geçmez haram, 100'ü geçmez farzın ortasında binlerce mubah vardır ve bu mubahlar Allah'ın teminatı altındadır. Yani kulların namaz kıldıktan sonra alkolden, zinadan, kumardan uzak durduktan sonra, kulluklarının gereği olan, insanlığın gereği olan lezzetlerle baş başa kaldıklarında, camiden, namazdan çıktıktan sonra soğuk bir ayran içmek için cami bahçesine oturduklarında şeftali ağaçlarının altında oturup keyifle şeftali yedikleri zaman kulluk sınırlarını zorlamazlar. Bilakis, Allah'ın kendisine ikramı olan, yeryüzünde misafir olarak bulunduğu ev sahibi olan, mülk sahibi olan Allah'ın ikramından yiyip 'elhamdülillah' dedikten sonra, biraz önce öğle namazını kılarken nasıl Allah ondan razı olmuş, ecir yazmıştıysa bahçesinde yarattığı şeftaliyi yiyip de 'Rabbim sana şükrolsun, bu ne güzelmiş' dediği zaman da namazda verdiği sevaptan Allah ona veriyor.

Çünkü Allah melekleşmiş, midesi boşalmış, kafasında kadın, erkek düşüncesi olmayan kullar istemiyor. Tabii yaşayan, zevklerinden de feragat etmeyen, ben kabak seviyorum, bana kabak getirin diyen Peygamber'in ümmetiyiz çünkü. Bu bağlar yasak şeyler değildir. Bir Müslüman'ın bahçesini çiçeklerle donatmış olması, o bahçenin kenarında bir havuz yapıp orda balık beslemesi yasak değil. "Allah'ın kulları için yarattığı şu güzellikleri kim haram etmiş müminlere?" De ki ey Peygamber, şu güzel bahçeler, şu yeşillikler, şu meyveler aslında müminlerindir. Kâfirin bir sinek kanadı kadar değeri olmadığı hâlde Allah katında, onun bahçesi güzel olur da mümininki niye güzel olmasın? Şu kadar ki bahçe, camiye engellemesin. Bahçende yetiştirdiğin şey, tarlanda yetiştirdiğin mahsulün Allah'ın hakkının bulunduğu zekâtı verilmeyen, öşrü verilmeyen mahsul olmasın. O zaman Hint okyanusu senin havuzun olsa, okyanuslar senin özel havuzların olsa, büyük Afrika kıtasını sen bahçe olarak kullansan, zekâtı verilmiş, kul hakkına tecavüz etmeyen bir mülk olarak sana annenin sütünden daha çok helal, mübarek ve bereketlidir.

Çünkü mubahlar yani Allah'ın kullarının zevki için, lezzeti için yarattığı şeyler aslında müminlere layıktır. Çünkü kâfirler hayvanlar gibi bu nimetlerden yer, sahibini ve o nimetleri yaratana unuturlar. Zehir zıkkım olur onlara yedikleri. Lakin mümin, Allah'ın nimetlerinden yer, içer, zevklenir, tatil yapar, arabasına çocuklarını koyar, arkadaşlarını koyar. Binlerce kilometre gezmeye gider. Gittiği her yerde seferî olduğu hâlde namazını kılar, emr-i bi'l-marufunu yapar, cihat sevabı gibi sevap kazanır. Mümine dünya haram değil. Çünkü dünyayı Allah, Kur'an'ında tescil ettiği şekilde zaten "eğlence yeri" olarak yarattı. Kaç ayetinde Allah, dünyanın hükmünü verirken "oyun ve eğlencedir" diyor. Oyun ve eğlence mümine de hak, kâfire de hak. Şu kadar ki, eğlenceyi ibadetleştirirsen, eğlencenin bulunduğu mevkide ezan duymazsan, eğlenecek diye kadınlı erkekli haram ortam oluşturursan, eğlenilecek diye kumara alet olursan, eğleneceğiz, zevkleneceğiz diye develer gibi yer, içer, hastalanırsan, mubah mubah olmaktan çıkar.

Su yeryüzünün en mübarek nimetidir. 1 litre, 2 litre, 3 litre içilir. Bilemedin günde 5 litre içilir. 20 litre su içen bir insan "su mübarektir, şifadır" diye kendisini teselli edebilir mi? Millet denize düşüp boğulur, sen içinden boğulmuş olursun o zaman. Allah'ın mubahları müminler içindir. Bizim müstehcen gördüğümüz, böyle meclislerde konuşulmasını nahoş karşıladığımız şeyler, Resûlullah aleyhisselamın mübarek, Cebrail'in gelip gittiği mescidinde ashabıyla ulu orta konuştuğu şeylerdir. Ne diyor? Sizden birinin hanımıyla yatağa girip cima etmesi, zevklenmesi onun için bir sadakadır, sadakadır, buyuruyor. Yatağa girdiğinizde hanımınız da helaldir, hadi günahı yok, tamam, o sizin olsun değil, sadakadır buyuruyor, sadaka. Sahih hadis-i şerif dinliyoruz. Hayret etmiş ashab-ı ikram. "Ya Resûlallah! Birimiz, hani hanımımızla yatağa gireceğiz, keyif yapacağız da Allah buna sevap mı yazacak?" Elbette sevap yazacak. Allah niye sevap yazıyor? Mümin, Allahın adıyla nikâhladığı hanımıyla değil de haram bir yolla, sekreterine, işçisine yahut da başka bir rezil ortamda haram olan zinaya girmiş olsaydı cehennemlik bir iş yapmış olmayacak mıydı? Bir müminin cehennemden kurtulup cennetlik olması kadar Allah'ı sevindiren ne var ki?

Haramdan kurtulmuş olması bir müminin, Allah'ın rızasına uygun, Allah'ın adıyla kurulmuş bir müessesede iş icra etmesi neden Allah'ı memnun etmesin ki? Demek ki bir mümin camiye girip Allah için sevap kazandığı gibi, aile düzeni kurarken de sevap kazanıyor. Her ne kadar biz bu tip meseleleri "Müslümanlığın neresinde var bunlar" diye karıştırsak da Müslümanlığın Peygamber'inin kafasında var bunlar. Çünkü yıllardır İslam deyince senede bir defa kurban kesmek, bir defa, ihtiyarlayınca, iyice kömür gibi kalp olunca onu temizlemek için hacca gitmek, emekli olduktan sonra evde sıkıntı olduğun için camiye devam etmek, bir de geri zekâ çocuğun olursa onu Kur'an kursuna vermek şeklinde bir İslam lanse edildi-

ği için bizlere, Resûlullah aleyhisselamın Medine’de devletini kurduğu İslam’ı anlamakta zorlanıyoruz. Ama onun ashâbı bu işi çok iyi anladılar.

Ümmetin fakihî, ümmetin âlimi Muaz ibni Cebel radiyallahuanh ne diyor: Ben gece teheccüde kalkmaktan nasıl sevap umuyorsam Allah’tan, (dikkat edin!) teheccüde kalkmakla (teheccüt, öğle namazı değil, teheccüt, peygamber ibadeti. Peygamberler seviyesinde büyük bir ibadet. Peygamberlere farz, ümmetine sünnet büyük bir ibadet) teheccüde kalkmakla nasıl sevap umuyorsam Allah’tan, uykum gelince keyifli bir uykudan da sevap umarım, diyor, Muaz bin Cebel radiyallahuanh. Ne cüret bu. Teheccütle uyku birbirine benzer mi? Benzer tabii. Çünkü Muaz gece keyifli bir uyku uyumasa, öğleden sonra şöyle bir beş dakika kaylule yapmasa, cihat edemem diye düşünüyor. O uykusunu cihat için, ibadet için, Kur’an’a hizmet için dinlenme olarak gördüğünden, sen teheccüde kalkıp nasıl sevap kazanıyorsan aynı sevabı ben uyuduğum zaman kazanırım diyor.

Çünkü Muhammed aleyhisselamın medresesinde bunu öğrendi. Ashab-ı Suffa, Resûlullah aleyhisselamdan bunu öğrendiler. Bunun için onların evliliği mutluluk oldu. Bunun için onlar kadınlarıyla, kocalarıyla zevklenirken, keyiflenirken utanıp “girin yorganın altında rezil bir iş yapıyoruz, çabuk bitirin bu işi” demek yerine şimdi melekler bize sevap yazıyor diye mutlu, zevkli oldular. Zira din farzlarla haramların arasında yüzlerce, binlerce mubahla yaşanan dindir. Ruhbanlık, kiliselere kapanılmış din İslam değil, kaldırılmış, yanlış bulunmuş, uygulanması imha edilmiş Hıristiyanlık, muharref Hıristiyanlıktır o.

İmam Buharî’nin Edebü’l-Müfred’inde ashâbı tanıtan iki cümle hepimizin dikkatini çekmelidir. Diyor ki, ashâb-ı kiram Uhud mücahitleri, Hendek mücahitleri ve Tebuk’ta Resûlullah’ın yanında o zor yürüyüşü yapanlar, Mekke’yi şirkten ve puttan temizleyenler, Allah’ın kendilerinden razı olduğu Kur’an’la sabit olanlar, şu geceleri ibadetle geçirenler, Resûlullah’a analarını, babalarını, canlarını feda edenler, şu İsrailoğulları’nın peygamberleri gibi büyük işler becerenleri tanıtırken İmam Buharî, “buldukları meşitlerde karpuz çekirdeğini birbirinin gözüne atarak oynarlardı” diyor. “Sonra İslam’la ilgili bir şey konuşulacak olsa, her biri bir dağ gibi dikilirdi” diyor.

Demek ki mesele din meselesi ise, iki kariyla evlenmek, üç kariyla evlenmek, filan hoca dedi, filan böyle dedi... yok onlarda. Dinle şaka yok. Allah, Kur’an, Peygamber onların ruhu canı. Lakin dinin dışında, Kur’an’ın dışında, ibadetin dışında bir ağacın ardına yaslandılar, o arada bir karpuz yediler mi karpuzun çekirdeğini birbirinin gözüne atma yarışı yapmışlar, eğlenmişler. Yine başka bir rivayetinde İmam Buharî diyor ki: “Ashâb-ı kiram asla sapıtmadılar. Gevşek, bıkkın hâle de hiç gelmediler. Bütün cihat ortamlarında bile neşeli insanlardı ve bunlar cahiliyeye ait hatıralarını rahat rahat konuşturlardı.” Haydi bir şiir söyle de dinleyim, derlerdi. “Sen filancayla nasıl güreşmiştin, hatırlıyor muydun, ha... hatırlıyorum, anlatsana nasıl yenmiştin o adamı” derler, dediler diyor. Sonra birisi Allah’tan söz ettiği zaman, bir Kur’an ayeti okunduğu zaman, gözleri avuç içi kadar açılır da ayağa kalkarlardı diyor. Fark burada. Şaka zamanı şaka yapıyor, şiir söylüyor, şiir dinliyor. Güreşiyor, eğleniyor. Peygamber aleyhisselama “hakem ol, yarışalım” diyor. Onu hakem yapıyorlar. Zira elleri kılıç tutacağı zaman titremeyen el sahibi oldukları için, din zamanı din, şaka zamanı şaka, eve girdikleri zaman da çok iyi bir aile reisi, çok iyi bir ev hanımı olmayı becerdiler. Eğlenceyle dini karıştırmadılar. Ama eğlendiler. Çünkü onlara inen Kur’an, onların okuduğu Kur’an, “Siz bu nimetlere layıksınız. Şu yeryüzünün bütün güzellikleri secde eden mümine helal olsun.” dedi. Ama gezmeye gittiğin yerde Allah’tan kork. Namaz kaçırma. Kadınlı erkekli, karma bir yerde oturarak yolculuğunu zehir zemberek etme. İstanbul’da alkollü ya da şüpheli, gazlı içecek içmiyordun, bu lokantada bu niye önüne kondu senin? Yolculukta çocuklar istedi, deme. Gittiğin yere Allah’la git. Gittiğin yerde Kur’an, haram, farz kafanda kalsın. Gittiğin cihat olsun. Çocuklarını eğlendirdiğin için Allah sana sevap yazsın.

Kardeşler, biz ashâb-ı kiramdan daha iyi Müslüman olamayız. Böyle bir iddia sapıklıktır. Ashâb-ı kiram, Allah’ın kendilerinden razı olduğu kimselerdir. Kati bir şekilde Allah onlardan memnun olmuştur. Ama biz ashâb-ı kiramı örnek alabiliriz. Bir tarikata girmek, bir zikir meclisi halkasına katılmak, dünyadan el etek çekmek, fabrikayı çocuklarına devretmek demek değildir. Tesettüre giren hanım, bir daha evinden çıkmasın denmiyor kendisine. Eğer sen bir tarikat erbabı olduysan, zikir seni kuşattıysa, sen Allah için harcamayı, helal kazanmayı, diğerlerinden, diğer Müslümanlar’dan daha iyi öğrendiğini iddia ediyorsun demektir. Senin üç fabrika daha kurman lazım. Para henüz gençliği geçmemiş olan çocuklarının değil, senin elinde olması lazım. Madem sen Allah ile haşır neşir hâle geldin, madem dilin zikrullah ile yaş dolaşiyor, sen parayı kullan. Sen idareci ol. Sen evinin isteğini devam ettir. Zira Allah’tan korkmak adil olmaktır.

Ashab-ı kiram bazı meseleleri yanlış anladılar. Ya da öğrenmek istediler. Allah onlardan razı olsun. Onların sayesinde biz de İslam hakkında, Resûlullah Efendimiz hakkında bize ait hükümlerle ilgili şeyleri daha ayrıntılı öğrenmiş olduk. Hanzele isimli bir sahabi, -Bi' meleklerin cenazesini yıkadığı Hanzele var. Allah ondan razı olsun. Başka bir Hanzele daha var. Bu Hanzele de Resûlullah'ın yakın ashabin-dan- bir gün içine bir evham gelmiş. Düşünmüş ki ben Resûlullah'ı dinlerken, yahu sanki melek oluyorum. Eve gittim, işe gittim mi bende o hava kalmıyor. Demek ki ben münafığım. Peygamber'in yanında başka bir çeşit, evde başka bir çeşit. Gitmiş Ebu Bekir'i bulmuş. Ebu Bekir radiyallahuanh, "nasılsın Hanzele" demiş. "Hiç sorma, ben münafık oldum artık." demiş. Ebu Bekir radiyallahuanh, "Bu ne biçim söz, nasıl münafık olursun sen?" deyince anlatmış ona: "Peygamber'in yanındaki havamı evde sürdürüyorum." "O zaman ben de münafık oldum. Benim de eve gelince havam bozuluyor" demiş Ebu Bekir.

Kalkmışlar, eczaneye, ilaç merkezine gitmişler. Resûlullah aleyhisselamin huzuruna gelmişler. Ebu Bekir radiyallahuanh demiş ki, "ya Resûlallah! Hanzele'yi gördüm, sordum. Bana 'ben münafık oldum' dedi, böyle bir nedenden dolayı. Düşündüm ki bende de aynı hastalık var. Senin yanında kendimi cennette hissediyorum. Ama eve gittim mi evde aynı havam olmuyor."

Tabii evde televizyon, internet, gazeteler, reklam poşetleri falan bozuyor havaları... Evler çok kötü o zamanlar. Çaput, kerpiç, halı yok. Battaniye yok bir şey yok. Böyle bir evde havaları bozuluyormuş. Efendimiz aleyhisselam biri gökler kadar, biri yerler kadar değerli bu iki insana dönüp buyurmuş ki: "Beni gönderen Allah'a yeminim olsun! Siz hep mescidimdeki havanızı, kalitenizi devam ettirseydiniz, o zaman yeryüzüne inen melekler sizinle tokalaşırlardı. Siz de melek olurdunuz." Bunun doğrusu böyle değil. Bunun doğrusu, burada buharlaşacak hâle geleceksin, eve gidince buhar seviyen düşecek. Tekrar geleceksin sohbe, tekrar havan yükselecek. Tekrar işe gideceksin, havan düşecek. Akşam geleceksin, Riyazü's-Salihin'den üç hadis okuyacaksın, biraz daha neşeleneceksin. Bu şeytan savaşı böyle yapılacak. Eğer başka türlü olacak olsaydı, Allah o zaman yeryüzüne milyarlarca melek gönderir, o melekler zaten göklerde levh-i mahfuzun etrafında, Arş'da ibadet yapıyorlar, yeryüzünde de ibadet yaparlardı. Bu düşen-kalkan-sürünen-yürüyen insan taktiğidir. Dönmüş, buyurmuş ki: "Hanzele, öyle değil. Bir ileri bir geri, iki ileri bir geri. Bu böyle devam edecek. Bir o tarafa, bir bu tarafa, bir o tarafa bir o tarafa" diye ikaz etmiş onu. Elbette şeytan bir darbe vuracak, hafif sersemleyeceksin. Hemen zikrullahı koşacaksın. Şeytan bir darbe daha vuracak, çocuğunu aldatacak, komşulardan biri gelip iğva edecek. Oturup iki rekât namaz kılıp kendini hemen toparlayacaksın. Bu bir tansiyon savaşıdır. İndi çıktıklarını dengeleyeceksin. Müslümanlık bu. Böyle olmasın demek, beni Allah doğuştan melek yapsın demek olur ki yapacağını melek yaptı. Seni bir daha niye melek yapsın Allah.

Kardeşler, ashabı kiram -Allah onlardan razı olsun- farzlarla haramlar arasındaki mubahların nasıl yaşanacağı konusunda bize çok güzel örnekler veriyorlar. Bu örneklerden biri de Ebu'd Derda ile Selman-ı Farisi radiyallahuanhuma arasında olmuş. Selman, ashab-ı kiramın ileri gelenlerinden Ebu'd Derda'yı ziyarete gitmiş. Ebu'd Derda da "Müslümanlığım gecikti" diye, biraz ibadeti artırmış. Sabaha kadar namaz kılıyor, sabah sahur vaktinde az bir yemek yiyor, akşama kadar oruç tutuyor. Selman arkadaşı diye ziyarete gitmiş, kapıya vurmuş, hanımı çıkmış Ebu'd Derda'nın. "Nerde benim arkadaşım," demiş. "Senin arkadaşın bizde de yok" demiş. "Nerde?" "Gece sabaha kadar namaz kılıyor, akşama kadar oruç tutuyor, eski açıklarımı kapatacağım diyor" demiş hanımı. "Nerde o?" "İçerde namaz kılıyor."

Girmiş. Selamunaleyküm, aleyküm selam.

-Sen ne yapıyorsun?

-Eski açıkları kapatıyorum. Çok ibadet ediyorum.

-Böyle olmaz. Sen kaç gündür bu çocuklarla ilgilenmedin. Hanımınla ilgilenmedin. Her gün oruç olur mu?

-Ben eski açıkları kapatıyorum.

-Öyle olmaz. Allah'ın hakkı var, Allah'ın hakkını ver. Bedenin hakkı var, bedeninin hakkını ver ve hanımının hakkı var, hanımının hakkını ver. Herkese hakkını verirsen iş yapmış olursun.

-Sen benim namazımı mı engelleyeceksin, orucumu mu engelleyeceksin?

Ve tartışmışlar. Tekrar eczaneye gitmişler. İlaç alacaklar. Efendimiz aleyhisselam bu konuyu Selman'dan dinleyince, dönmüş Ebu'd Derda'ya, "Ebu'd Derda, Selman doğru söylüyor. Allah'ın hakkını Allah'a ver, bedeninin hakkını ver, hanımının hakkını ver. Böyle Müslümanlık olur." buyurmuş. Eskiden sarhoş olabiliydin, hiç namaz kılmıyor olabiliydin. Filan gün namaza başladın, dönüş yaptın. Hızlı kalkış yapma. Şanzımanını dağıttırıyor şeytan sana. Dengeli git. "Eski açıklar ne olacak?" Eski açıkların da Allah'ın izniyle, sen samimi isen ecir olarak senin hanene yazılacak. Sen Gafur ve Rahim olan bir Allah'a

tövbe etmemiş miydin? Sen devlet mi zannettin, eski vergilerini de faiziyle senden alacak? Tövben samimi ise korkma. Ciddi isen korkma. Bulanıklığın varsa mevcut hâlin de zaten seni kurtarmaz.

Aynı hatayı Abdullah ibni Amr ibni As radiyallahuanh işlemiş. Vermiş kendini oruca. Sabahlara kadar Kur'an okuyor, namaz kılıyor. Bir gün Efendimiz aleyhisselam "Abdullah" demiş, "duydum ki sen hep oruç tutarmışsın?" "Evet ya Resûlallah. Hep oruç tutuyorum." Niye? Açık kapatacak, hızlı gidecek, çok yükselecek. Ama Peygamber her gün oruç tutmuyor. Ondan iyi Müslümanlık nasıl yaşayacaksın sen? O Cebrail aleyhisselamın gelip gittiği mescitte torunlarıyla devecilik oyunu oynuyor. Buyurmuş ki, "Abdullah" Buharî'den bu hadisi dinliyoruz. Dikkat edin! Standart, garantisi Allah olan cennetin nasıl kazanılacağına dair projeyi sunuyor. Buyurmuş ki, "Abdullah, vücudunun ihtiyacı var. Gözlerinin dinlenmeye ihtiyacı var. Hanımınla yatıp kalkma ihtiyacın var. Misafirle oturup kalkma ihtiyacın var. Öyle yapma."

Bir genç sahabi, iyi Müslümanlık yaşamak istiyor. Miraçtan bir-iki sene önce gelmiş olan Peygamber ona, bedenine dikkat et diyor. Gözlerin bozulmasın dikkat et diyor. Hanımınla otur oynaş diye tavsiye de bulunuyor. Misafirlerle oturup kalk diyor. Demek ki daha iyi Müslüman olacağım diye, arkadaşlarına mesaj gönderip, beni meşgul etmeyin, bundan sonra ben kendimi Allah'a verdim diye bir şey yok. Çünkü Resûlullah aleyhisselam kendini Allah'a veren birisine nasihat olarak bu dört şeyi özetlemiş. Beden, özellikle göz, gözünün etrafı morarmış. Kaç gündür uyumuyorsun sen? Açlıktan rengin solmuş. Neden? Çok ibadet yapıyorsun. Öyle değil. Vücut, göz, eş, arkadaş. Bunların dinç kalması lazım. Allah'ın dini fitrat dinidir. Yaratılışa uygun bir dindir. Evet, ashab-ı kiram karınlarına taş bağlamamışlar mıydı? Bağlamışlardı. Ashab-ı kiram bir etek bulup giyemeyecek kadar çıplak kalmamışlar mıydı? Evet, öyleydi. Sonra, fetihlerden sonra bulunca yemediler mi? Yoktu da taş bağlıyorlardı. İspanak bulunca ıspanak bağladılar. Pırasa bulunca pırasa bağladılar. İslam hayattan kopan bir din değildir. Bizzat Allah, dünyayı eğlenmek ve neşelenmek yeri olarak gösteriyor. Abartan, ölçüyü kaçıran helak olur.

Kardeşler, Resûlullah Efendimiz çok ciddi bir şekilde ilan ediyor. Buyuruyor ki, "Yahudiler bilsinler ki, biz kolay ve yaşanabilir bir din sahibiyiz." Bunu niye Yahudiler için söylüyordu? Şimdi medya sahibi hep Yahudiler'dir. Onlara gözdağı veriyor. O ayrı bir konu. Yahudiler o zaman kendi kendilerine zorluk çıkarıp dini, Allah'ın onlara daha önce gönderdiği dini yaşanmaz hâle getirdikleri için, yaşanılır, ibadeti kolay, yasakları sınırlı olan ve insan fitratına uygun olan bir dinle geldiğini ilan ediyor Efendimiz.

Kardeşler, eğlenmek, neşelenmekle ilgili bizim birinci kanunumuz şudur: Eğlenmek, neşelenmek mubahtır. Zina haramdır. Göz zinası haramdır. Kadınlarla erkeklerin mahremiyet-namahremlik ölçülerine bakmadan bir arada televizyon seyretmeleri haramdır. İnternet üzerinden de olsa, kadınlarla haşır neşir olmak haramdır. Alkol haramdır. Kumar haramdır. Namazın vaktini geciktirmek haramdır. Eğlenmek mubahtır. Hatta eğlenmek hanımla, kocayla, çocukla, torunla olduğu zaman ibadettir, sadakadır. Bu dinde gülmek, şiir söylemek, neşelenmek vardır. Ashab-ı kiram şiir söylemişlerdir. Marş söylemişlerdir. Lakin kâfirlere simge olmuş müzik aletleriyle marş söylememişlerdir. Kur'an'ı müzik gibi okumamışlardır. Eğlenmek helaldir. Lakin ilahi ismini verip, çok müstehcen şarkı, türküler gibi insanın şehvetini bile kıpırdatan ilahi isimli türkü söylemek haramdır.

Dinimiz Allah'ın helal ettiğine helal, haram ettiğine haram der. Efendimiz aleyhisselam buyuruyor ki, "Allah bir şeyi haram ettiği zaman o bitti. Helal ettiği zaman da o da bitti. Bir şeyde sustuğu zaman Allah -yani ne helal ne haram diyor- o ikramdır. Allah'ın ikramını kabul edin." Çünkü Allah haramları saydı, helalleri saydı. Eğer, mesela marş söylemeyi, mesela şiir söylemeyi haramlar arasında saymadıysa Allah, herhâlde unuttuğu için değildir bu. "Allah bir şeyi unutacak değildir." Bilerek isteyerek bunu kullanırsanız Allah listesinde saydı Allah. Dolayısıyla eğlenmek, neşelenmek, dünyanın lezzetlerinden istifade etmek, üç-beş arkadaş toplanıp bir bahçede mangal yakmak, sonra da o bahçede cami uzaksa namaz vakti ezan okuyup, kamet getirip cemaatle namaz kılmak sahabe işidir. Ashab-ı kiram da bahçede oturup, koca bir deveyi kesip, beş-on arkadaş oturup yediler. Ama ezan vakti gelince ikindinin son anına kadar namazı geciktirmediler. Deveyi orda, kazanda bırakıp, 'Allahuekber'le beraber namaza durdular. Fark buradadır.

Piknik yapıyorsun, iki vakit namaz kaçırıp geri geliyorsun. Sen piknik yapmaya gitmedin. Cennemin balkonundan sana ayrılmış koltuğu görmeye gittin. Asıl piknikte namaz kıl. Asıl gezipde namaz kıl. Ruhsatlardan da istifade et. Gezidesin, sünnetleri bırakabilirsin, farzı iki rekât kılabilirsin. Hiçbir sakıncası yok. Üstelik Allah'ın ikramı olduğu için, hoş olsun, helal olsun sana. Allah'tan bir ikram olarak bu namazı iki rekât kıl. Seferîsin. Camiye kavuşmadın, otobanda duramadın, cumayı kaçırdın. Kaçırmadın ki cumayı. Seferîydin diye sana Allah ruhsat vermişti zaten. Sen iki rekât öğle namazını kıl. "Yahu ben hayatımda Cuma kaçırmamıştım hiç." Bırak. Allah'ın ikramlarından birini tatma lezzetine de er sen. Demek ki eğlenmek, neşelenmek, ailemizde neşeli saatlerin olması, şakalaşmamız, çoluk çocuk parklara çıkmamız

haram değil. Parklarda insanların birbirlerine vücut teşhirleri haramdır. Vücudunu teşhir etme, harama zemin hazırlama. Dünya senin olsun. Senin zaten. Kâfirin burada aslında hiçbir hakkı yok da, Allah ahirette ona bir şey vermeyeceği için bu fani âlemden tıka basa doyup gidiyor.

Kardeşler, bir mesele daha var: Eğlenmekte ifrat yoktur. Yani aşırı gitmek yoktur. Bir gülme meclisi tutturuyorsun, akşam ezanında başlamıştı gülmeniz, gece yarısı oldu kahkahalar devam ediyor. Yahu patlayacaksınız siz. Bu kadar gülmek olur mu? Delirdin mi? Saatlerce gülmek delilik işareti. Gülmek haram değil. Yirmi dört saat gülmek de akıllılık değil ama. Güleceğiz, neşeleneceğiz. Fıkra anlatmak mümkündür. Ama yirmi dört saat değil. Ne yapacağız? Dengesini kuracağız. Ara sıra neşeli bir ortamda insanlar birbirlerini şakalaşıp güldürebilirler. Ama ifrat olmamak şartıyla. Biraz önce gördük. Namazı bile aşırı kılana müdahale etmiş Efendimiz. Orucu aşırı tutana müdahale etmiş. Sen ramazan boyu, otuz gün ramazan, otuz gecesinde tiyatro yapıyorsun. Yahu tiyatro helal ama be mübarek, ramazandan başka Hacıvat kuklası oynatacak bir zaman bulamadın mı? Bayram ne güne duruyor?

Hacıvat'tı, bilmem neydi, ne tiyatrosuydu. Hani Yahudiler de din sahibi ya. Osmanlılar da Hacıvat-Karagöz diye bir melanet icat etmişler milleti eğlendirmek için. Hadi onların da hatırı kalmasın diye Hacıvat oynattın diyelim, bir de ecdat hatırası ya. Sanki Ulubatlı Hasan'dan hatıra kalmış. İşsiz güçsüz zımmîlerden kalmış eğlenceler. Bunu ramazan-ı şerifin son on gününde yapmak çılgınlık değil mi? İfrat bu. Böyle şey olur mu? Ramazan-ı şerifin gecelerinin dakikası Arş kadar kıymetli. Kâbe kadar kıymetli. Ravza kadar kıymetli gecelerin dakikası. Müslümanlar'ın salonlarında, Müslümanlar'ın vergilerinden toplayıp sanatkâr denen adamlara ver binlerce lirayı, Müslümanlar'ın çocuklarını teravihten, ramazan gecelerinin bereketinde alıkoysunlar, orda tiyatro yap. Teravihe gitmez insanlar. Neymiş? İslam'da eğlenmek de varmış. İslam'da eğlenmek rahatlamak içindir. Ümmetin parasını çarçur etmek için değildir. Bunu ifrat olarak yaptığın zaman karşına din çıkar. Eğlenmek değildi yasak olan. Ramazan günü bunu nasıl yaparsın sen? Ramazan günü sofrada eğlendiğin yeter iftarda. İbadet zamanını, ciddiyet zamanını eğlenceye ayırırsan, tahsis edersen bu aşırılığı Allah kabul etmez.

Bir başka meselemiz de şeriata aykırı, Allah'ın kitabı Kur'an'a, Peygamber'in sünnetine aykırı bir şeyden eğlence olmaz. Mesela aile meclisini topluyoruz biz her sene. Filan köydeki filan yazlığımızda. Çok güzel bir şey. Bu mübarek bir şey. Hem sılayı rahim yapıyorsunuz hem insanların menhiyata girmesini engelliyorsunuz. Allah razı olsun. Çok güzel. Lakin sizin orda sözünü ettiğiniz yerde hepiniz o kiraz bahçesindeydiniz. "Hee... Ailecektik ama." Sanki hanımıyla gelenin başkasının hanımına bakması caizmiş gibi. Ailecekmişler. Şimdi bir genç lokantaya girse burası aile bölümü diyorlar. Niye? Senin yanında hanımın yok, başkasının karısına bakamazsın. Yanında hanım olunca hanım gözüne bant kapatıyor ya, görmiyor. Yani aile olunca birbirlerinin hanımlarına kocalarına bakmakta sakınca olmuyor. Siz bunu niye yapmıştınız? Sılayı rahim olsun, akrabalar birbirlerini unutmasın. Hayır. Şeytan sizi unutmamış oldu. Eğer böyle bir iş yapacaksın, bir tarafa erkekleri, bir tarafa kadınları, bir tarafa da çocukları dağıtabileceğin bir yer bul. Yoksa bırak millet evinde otursun. Günaha alet olma.

Eğlenmek var. Mangal çevirmek var. Döner çevirmek var. 'Deve' güreşi yok. İnsan güreşi var. Müzik çalmak yok. Marş söylemek var. Var. Ama şeriatımla uğraşma. Kur'an üzerinden şaka yapma. Ashab-ı kiram üzerinden dedikodu yapma. İmam-ı Azam'ı fiskos konusu yapma. Eğlenirken Müslüman'la eğlenmek de yok. Birisinin taklidini yaparak, onun üzerinden gıybet-dedikodu yaparak da eğlenmek yok. Yalan söylemek de yok. İsraf etmek de yok. Mal israf ettiğin zaman bunu eğlenmek için yapıyorsun. Ne yapıyorsun? Mesela çoluk çocuk alıyorsun, bir eğlence merkezine gidiyorsun. O eğlence merkezinde iki saat duruyorsunuz, beş-altı asgarî ücret kadar harcama yapıyorsunuz. Neymiş? İslam'da eğlenmek de varmış. İyi de eğlenmek şeytanın seninle eğlenmesi şeklinde oldu. Senin paran olabilir ama "malını çarçur edenler şeytanın kardeşleridir." Allah buyuruyor. Öyle yakını dostu filan değil, şeytanın kardeşisin sen. Süper şeytansın. Sadece bir para yatırıyor, şurdan bir keçi zıpladı onu gör diyor sana. Yahu beş dakika da sürmüyor. Buna verdiğin parayla bir öğün sofraya kurulur. Bu israftır.

Çocuğa bir oyuncak alınabilir. Ama bu oyuncak mesela üç lira oyuncakçıda. Filan ticarî merkezde on üç lira. Markalı. Be mübarek, hangi çocuk oyuncakını on sene sakladı. On gün bile tutmuyor bu çocuk. Markalı olsa n' olur, markasız olsa ne olur. Sanki bu tavuk mudur, helal kesim markası olan birisinden alayım bunu da helal olsun diyorsun. Plastik milastik, ucuz, bir liralık bir şey. Komşu almış, o da alsın. Çocuktur. Çocuk oyuncak ister. Bu da dünya güzelliklerden biri. Helaldir. Lakin insan israf ettiği zaman, bunun adı eğlenmek, neşelenmek değil, çarçur etmektir. Çarçur eden helak olmuştur.

Dünya eğlence yeridir. Ama iki şeye engel olmayacak. Bir; Allah'ın emirlerinden birine, yasaklarından birine takılmayacaksın. İki; insanlık görevlerinden birini es geçmeyeceksin. Nedir insanlık görevle-

rinden biri? Arkadaşlarla eğlenmek, hadisten öğrendik, ashab-ı kiram da arkadaşıyla otururlarmış. Be mübarek! Ashab-ı kiram yaptı ne güzel. Mübarek her gün gece 11'de geliyor. Nerdesin beyefendi? Ashab-ı kiram gibi oturup şiir söylüyorlar. Bu kadın kimin karısı, kimin hanımı bu? Bu çocukları kaç gündür sen uyuduktan sonra bile görmüyorsun. Argın yorgun eve geliyorsun. Önce baba ol. Önce anne ol. Ondan sonra arkadaşlarıyla dolaş. Ne hanımını alıp onların ortasına götür ne de hanımını evde esir gibi tut. Üstüne de kapıyı kilitle. Bir de tembih et, dışarı çıkmayın, caddeler çok kötü. Caddeler çok kötü. Kadınlar için kötü. Erkekler meleklerin ortasında dolaşıyorlar zaten.

Kardeşler, insanlık görevlerinden bir görevi zedelemek de suçtur. Babalığını yap, kocalığını yap, evlatlığını bitir. Yani annene babana hizmetini yap, ondan sonra arkadaşlarıyla Sibiry'a'ya bile gidebilirsin. Hiçbir sakıncası yok. Sibiry'a'da üç ay yaşayabilirsin. Geride bir zulüm, bir işkence bırakmadıysan eğer. Bu da çok önemli.

Bir başka meselemiz, insanın kendi bedenine zarar verecek bir eğlence yapması da haramdır. Boks yapamazsın. Doktorun sana yasakladığı bir sporu yapamazsın. Nargile içilen bir melanet merkezinin bulunduğu caddede gezemezsin sen. Oraya zaten girmezsin bir Müslüman olarak. İlerde nargile levhası gördüysen arabaysa geçeceksin. Normalse, başka caddeden git. Müslümansın sen. Çünkü Allah'ın zehirlenmeyi, intihar etmeyi haram ettiğini bilmen lazım senin. Ozon tabakasına bile zarar veren bir şey senin ciğerini ne hâle getirecek?

Kardeşler, dinimiz Yahudiler de medya da, bütün insanlık bilsin, kolay dindir. İçine kapanma dini değildir. Uhud gazilerinin bile karpuz çekirdeği yarışı yaptıkları bir dindir. Ama karpuzu boğa gibi yeme yarışı hiç yapmadılar. Yo! Öyle yok. Öyle hayvansal yarış yok.

Hatta Efendimiz aleyhisselam, metal bir nesneyi şakayla Müslüman'a doğrultmayı bile yasaklıyor. Çatalı mesela, doğrultamazsın bir Müslüman'a. Onun için İslam edebinde bıçak verirken bıçağın sap tarafını insana uzatmak lazım, buyurun diye. Sünnet, İslam terbiyesi. Hayata, yaşamaya kural getirmiş, nezaket getirmiş. Medeniyeti getirmiş bir dinden söz ediyoruz.

Kardeşler, yeryüzünde yeryüzü nimetleriyle, dünya nimetleriyle içli dışlı yaşamak İslam'dır. Hiçbir kulun bu lezzetlerden mahrum kalması gerekmiyor. Tebuk'ten daha ciddi bir hareketimiz mi olabilir bizim? Medine'nin mescidinden Ravza-i Mutahhara'nın bulunduğu mekândan daha mübarek bir yer mi var? Orda yapıldı bunlar. Orda yapıldı. Peygamber aleyhisselamdan büyük bir şeyh efendi mi var? Ondan daha büyük hoca efendi, âlim mi var? Sahabiler ona bu şakaları yaptılar. "Vay edepsizler!" diye cevap vermedi. Tebessüm etti, ne demek istiyorsun, dedi. Şakasına şakayla mukabelede bulundu. Bu kaideyi unutmuyoruz.

Ve kardeşler, şunu da unutmuyoruz: Peygamber lisanıyla tescil edilmiş bir söz söylüyorum. Resûlullah aleyhisselamın kuralını söylüyorum. Şu kâinatta, şu fani dünyada uzayından toprağına, maden ocaklarına kadar Müslüman'ın en helal, en tatlı, en zevkli, en sevaplı eğlencesi hanımıdır. En eğlencesi helal olan, lezzetli olan ve sorunsuz olan yer yatak odasıdır. Kadın için de kocasıdır. Neden? Çünkü şu fani dünya Allah'ın milyonlarca nimetiyle doludur. Bunların en değerlisi salih bir kadındır, diyor Efendimiz. Bunun için biz müminler olarak becerip evlerimizi ve hanımlarımızla olan, kocalarımızla olan saatlerimizi şeytanın kışkırtmalarına, çevrenin ifsadına ayak uydurmadan değerlendirebilsek, her lunapark bizim olmuş olurdu. Hiçbir ticaret merkezinde para harcama ihtiyacımız olmazdı. Bir kilo muz alıp onu ailece yemek bizi dünyalar kadar mutlu ederdi. Evimiz bahçe evi olurdu. Lakin şeytanın iğvası ve müfsit insanların, zalim kaynakların, zalim görümcelerin, zalim eltilerin, Allah'tan korkmazların yanlış örnek olmaları, ifsat etmeleri yüzünden evlerimiz diplomatik ilişkilerin, diplomatik kuralların infaz edildiği yer hâline geldiğinden, "mümkün olduğu kadar kocandan uzak dur, karından uzak dur, huzur içinde ol. Birleştin mi sorun çıkıyor çünkü" diye bir hayat tarzı yaşamaya mahkûm olduk. Bunun aslı böyle değil. Dünya olduğu gibi nimettir. Bu nimetlerin sultanı salih bir kadındır. Bu da Peygamber aleyhisselamın kuralıdır.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.